

¡hombre! pues lo que hay que hacer es entrar en la página de Transparencia. Porque claro, sino...

Luego dicen, oiga, es que usted tiene muchos asesores. Y yo ahí, mire, le voy a contestar. Mire, oiga, nosotros no damos abasto en el gabinete técnico a todas las preguntas que llegan, que a nosotros nos parece muy bien y que estamos allí todo el día preparando expedientes y contestando a todo. Y a ver, no haga trampas, señor Pastor, no haga trampas, porque evidentemente no son los altos cargos los que realizan el día a día de funcionarios. Usted me pone una equivalencia entre *consellerias* que tienen mucho más presupuesto. Evidentemente, tendrán muchísimos más funcionarios para llevar adelante. Pero usted sabe que una estructura mínima de una *conselleria* es lo que es. Y evidentemente allí la gente no estamos precisamente moviendo el palmito.

Y nada, ya me ha pasado el tiempo. Muchísimas gracias, a vuestra disposición para que cualquier cosa que necesitéis.

La senyora presidenta:

Muy bien, señora *consellera*.

Para qué pedía la palabra, señor García, concretamente, por favor.

El senyor García Gomis:

Para aclarar que yo no he discriminado a la mujer ni voy a consentir que se tache a mi partido ni a mi de que...*(Inoïble perquè no està connectat el micròfon)*

La senyora presidenta:

No, no..., de una forma muy escueta, para qué me pide usted la palabra.

El senyor García Gomis:

(Inoïble perquè no està connectat el micròfon)

La senyora presidenta:

A ver, yo le digo. Corregirle no tiene turno de corrección. Las réplicas han terminado y termina la *consellera* con las réplicas. Tiene diez segundos solo para aclarar la parte concreta que tiene que ver con lo que usted ha dicho. Y por favor no se salga del tema porque si no le tendré que quitar el tiempo.

El senyor García Gomis:

Muchas gracias.

El uso del «ente» está reconocido, reconoce los dos sexos. Yo, vuelvo a decir, nuestro partido defiende a la mujer. Mi *síndic*, mi *síndica* es una mujer. ¿De acuerdo? Y el uso del «ente» no está mal usado en castellano, en español. Simplemente eso. No voy a permitir que nos tache de machistas.

La senyora presidenta:

Muchas gracias, señor García. Queda aclarada la situación.

Concluimos esta mañana de comparecencias. Y nos volvemos a reunir a las cuatro de la tarde.

Muchísimas gracias.

(Se suspén la reunió a les 14 hores i 16 minuts)

(Es reprén la reunió a les 16 hores i 4 minuts)

La senyora presidenta:

Darle la bienvenida al *conseller* de hacienda, el señor Soler. Nos alegra mucho verle, aunque no se lo crea, porque significa que terminamos estos tres días de *(rient)* comparecencias y llegamos al final. Y, bueno, por ponerle también un poco de humor a las cuatro y cinco de la tarde que son.

25 minutos tiene en su primera intervención. Suya es la palabra. Muchas gracias.

Compareixença del conseller d'Hisenda i Model Econòmic, senyor Vicent Soler i Marco, per a informar sobre el Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat per a l'exercici 2019 pel que fa a la seua conselleria

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Moltes gràcies, presidenta.

Bona vesprada a totes i a tots.

Comparec davant esta comissió de les Corts per a exposar la part dels pressupostos corresponents a la Presidència de la Generalitat i a la Conselleria d'Hisenda i Model Econòmic.

Unes seccions que, com la resta del pressupost aprovat pel Consell el passat 31 d'octubre, consoliden els avanços assolits amb els comptes del 2019 i suposen un creixement sostenible per a les àrees socials. Una consolidació marcada per la prudència, això sí, i la responsabilitat, davant el panorama macroeconòmic i de la inestabilitat política a Espanya que aconsellava ser coherents a l'hora de configurar els pressupostos.

Una coherència i seriositat en l'elaboració dels pressupostos que es veu recolzada per la pròpia Airef, l'autoritat

independent, en el seu informe publicat ahir mateix, on avalava les previsions que férem per al 2019 sobre creixement del PIB, ja que segons les dades del tercer trimestre, la Comunitat Valenciana ha estat entre les comunitats autònomes que més han crescut, amb un 2,1.

I a més, l'Airef reconeix la prudència de les previsions macroeconòmiques que fem als pressupostos de la Generalitat del 2020 i que s'ha concretat en un creixement de despesa i ingressos no financers de l'1,6.

També per les estimacions de l'informe presentat a Presidència este mateix matí, elaborat per BBVA, que preveuen un creixement per a la Comunitat Valenciana per al 2020 semblant al que hem plantejat als pressupostos, en lògica amb la situació macroeconòmica, i que a més va en un moviment semblant al conjunt de l'economia espanyola.

A més, ahir també coneguèrem que la nostra comunitat és l'única comunitat autònoma on es va reduir la taxa d'atur en el mes d'octubre.

I respecte a la previsió del dèficit per a final d'any, la Fundació de Estudios de Economía Aplicada, FEDEA, en el seu últim informe certifica que la Comunitat Valenciana té un greu problema d'ingressos, no tant de despeses.

Les xifres així ho assenyalen. Mentre les despeses creixien per sota de la mitjana de les comunitats autònomes, 3,7 front a 3,8, en el capítol d'ingressos el creixement era d'1,2 registrat a la Comunitat Valenciana, que se situa molt lluny de l'augment de 2,8 de la mitjana de les comunitats autònomes.

Eixe és el marc en què vaig a fer la meua intervenció, que, com acabe de dir, estarà concretada en l'àrea de Presidència i en la de la conselleria que tinc l'honor de responsabilitzar-me d'ella, la d'Hisenda i Model Econòmic.

Parlem de Presidència, de Presidència de la Generalitat. Els seus pressupostos se centraran en tres eixos fonamentals: la promoció turística, la lluita contra el despoblament i l'aprofundiment de les polítiques municipalistes i de suport a ajuntaments i ens supramunicipals.

Per a implementar-los comptarà amb una dotació de 213,4 milions, el que suposa un increment de l'1,5 respecte del pressupost del 2019.

El pressupost de Presidència continua reflectint l'aposta d'este govern i el seu compromís amb el municipalisme, a través dels programes pressupostaris 125.10 i 125.20, que es corresponen amb les direccions generals de l'administració local i de l'Agenda Valenciana de Antidespoblament, respectivament, que en conjunt disposen de 69 milions d'euros.

En este àmbit, cal destacar l'assessorament que es donarà als alcaldes per a captar projectes europeus, creant administració local una línia específica de suport a la Federació Valenciana de Municipis i Províncies, dotada amb 100.000 euros, per a facilitar l'obtenció de fons de la Unió Europea.

L'impuls de l'associacionisme municipal a través de les mancomunitats, amb un increment del 67 % del fons destinats a les mancomunitats, fins a un milió d'euros, perquè s'adapten a la llei de mancomunitats del 2018.

Els 40 milions d'euros que es destinaran a millorar el finançament de tots els ajuntaments a través del fons de cooperació municipal.

La signatura d'un conveni amb les cinc universitats públiques per a la promoció d'experts en administració local, a través d'una nova línia de 50.000 euros.

I dins del programa 125.20, de la Direcció General d'Agenda Valenciana Antidespoblament, cal ressaltar la línia per a la instal·lació de caixers automàtics contra l'exclusió financera en municipis que s'han quedat sense oficina bancària i tenen problemes de despoblament. Es preveu una inversió de 4,8 milions en quatre anys, dels quals 1,2 milions d'invertiran en el 2020, per a la ubicació de 120 caixers que donaran servei a 58.755 persones de 26 comarques.

La línia, a més, de suport a municipis en risc de despoblament, amb una dotació de 3 milions d'euros.

Altres de les línies estratègiques de Presidència essencial per a l'economia de la Comunitat Valenciana és el programa 751.10, d'ordenació i promoció del turisme, que es destina a finançar les actuacions de l'entitat Turisme Comunitat Valenciana, que enguany comptarà amb un pressupost de 63,3 milions d'euros, 1,9 milions més que en l'any 2019.

El pressupost persegueix objectius com: fidelitzar el mercat britànic i captar nous segments; enfortir la imatge de la marca «Comunitat Valenciana» com a destinació amigable per a segments amb necessitats específiques i capacitat de viatge durant tot l'any; potenciar la nostra imatge de destinació mediterrània; incrementar la diferenciació del turisme d'interior; comptar amb instruments de planificació i gestió turística a escala local i fomentar el turisme sostenible dins l'estratègia valenciana de canvi climàtic i d'energia 2030 de la Generalitat.

Per això, el pressupost 2020 de turisme incidix en: la promoció de la nostra oferta de productes experiencials, que ens singularitza amb destinació mediterrània durant tot l'any, al qual es destinen 4,6 milions d'euros. Un reforç d'accions de publicitat, campanyes de comunicació i accions de minimització de l'impacte negatiu del Brèxit, a les quals es destinaran prop d'11 milions d'euros. I el desenvolupament d'accions de màrqueting col·laboratiu amb empreses del sector turístic i ajuntaments, per un muntant global de 6 milions d'euros.

En resum, 21,6 milions d'euros per al posicionament en el mercat de la nostra variada oferta turística.

A més, també incidirà en les infraestructures turístiques del litoral i en la creació i manteniment de nous centres de turisme d'interior, junt amb l'impuls a l'*empreneturisme* turístic, al qual es destinaran 10,3 milions d'euros en l'any 2020.

El foment de la recerca, la innovació i la transferència de coneixement a través de l'Institut Valencià de Tecnologies Turístiques, amb prop de 4 milions d'euros, la inversió de l'any que ve.

I l'adaptació de la formació turística als nous requeriments del mercat, amb 6 milions d'euros en 2020.

En total, més de 20 milions d'euros per a la requalificació de la nostra oferta a través de les infraestructures turístiques,

així com la prestació de serveis basats en la professionalitat i l'hospitalitat.

Tota una sèrie d'accions estratègiques a las quals cal afegir el desenvolupament dels plans de governança i dinamització turística en tot el territori, en col·laboració amb les diputacions i mancomunitats, als quals es destinaran 1,7 milions d'euros.

I els programes d'incentivació del sector turístic empresarial i els municipis per a la diversificació de la nostra oferta i la gestió turística sostenible al territori a través del programa de destinacions turístiques intel·ligents, amb un total de 15,3 milions d'euros en el 2020.

Això suposa 17 milions d'euros, 17 milions d'euros per a la millora de la competitivitat de la destinació Comunitat Valenciana i el dinamisme d'un sector que, com he dit adés, és clau per al desenvolupament territorial, l'economia i l'ocupació valenciana.

Per últim, vull fer referència a l'aeroport de Castelló, al qual es destinaran tres milions per a la posada en marxa de noves rutes dins dels plans del seu creixement i s'invertiran 400.000 euros per a avançar en la zona d'activitats complementàries, ZAC, on la Generalitat vol desenvolupar un centre empresarial i logístic, al qual s'ha d'afegir el milió d'euros que s'ha consignat per a la segona fase de l'obra del canal de drenatge. Esta infraestructura ha passat de ser *el aeropuerto del abuelito o un aeropuerto peatonal*, a començar a funcionar com a una autèntica eina per al turisme, com a mínim.

Passem a la conselleria d'hisenda, conselleria d'Hisenda i Model Econòmic. Té com a objectius la conselleria d'hisenda, òbviament, impulsar la reivindicació d'un finançament just amb la mateixa fermesa que el primer dia i l'eficiència... i millorar l'eficiència de l'administració.

Per a tot això, la conselleria enguany comptarà amb un pressupost de 337 milions, el que suposa un creixement respecte a l'any anterior de l'1,9. I d'entre tots els seus programes, vull ressaltar ara els següents:

En primer lloc, el programa 515.30, de model econòmic. El programa experimenta un increment del 61,5 %, fins als 17,5 milions, destinats a línies d'ajuda a iniciatives empresarials, així com a incentius que contribuïsquen a transformar el model econòmic valencià.

El programa està basat en el coneixement, la innovació i l'obertura exterior, articulats sobre les dimensions de la sostenibilitat ambiental, productiva i social. La seua missió és, a més, l'establiment i la gestió de línies d'ajuda a iniciatives, mesures, incentius afavoridors d'eixe procés transformador del model econòmic, mitjançant qualsevol instrument jurídic establert en dret.

I dins del mateix, cal ressenyar: la continuïtat d'un programa nou d'èxit pel nombre de sol·licitants d'impacte d'inversió i la creació d'ocupació, com és la concessió d'ajudes plurianuals a tres anys. Esta línia comptarà amb una dotació de 12,6 milions i està fonamentada en les categories del reglament d'exempció de la Unió Europea previst per a determinats projectes d'inversió empresarial pel seu caràcter transversal i ajuden a consolidar simultàniament el teixit productiu

valencià, la creació d'ocupació, la sostenibilitat mediambiental i el foment de la recerca i el desenvolupament.

Tot dins del marc estratègic del pla d'acció per a la transformació del model econòmic 2027 i que està desplegant el Consell mitjançant la línia incentius a la inversió per a impulsar el canvi del model econòmic de la Comunitat Valenciana.

Per altra banda, tenim l'increment del 69 %, fins al 3,6 milions, del capítol de transferències corrents, destinades a la incorporació d'una nova línia, amb una dotació de 500.000 euros, per al suport de mesures formatives i laborals de persones treballadores desfavorides i amb discapacitat, vinculades a projectes d'inversió empresarial.

La incorporació d'un conveni amb l'Associació Espanyola de Fabricants de Tauells i Paviments, ASCER, i l'establiment unificat de la xarxa de càtedres universitàries de transformació del model econòmic amb el sistema universitari valencià públic, orientades a l'estudi, l'anàlisi, la recopilació, difusió i comunicació d'informació que permeten sustentar la necessària transformació entre el model econòmic en l'orientació donada pel Consell en el conegut document d'Elx.

Els següents programes que vull destacar de la conselleria són: el 631.60, de política financera, que té com a objectiu la gestió i anàlisi del finançament que requereixen tant la Generalitat com les seues entitats autònomes i empreses, i comptarà amb una dotació de vora 974.000 euros.

El 611.40, finançament autonòmic, amb una dotació de 822.000 euros i que té com a objectiu la realització d'estudis i propostes per a l'anàlisi de les necessitats de despesa i el seu finançament autonòmic, a més de gestionar, coordinar i verificar el fons de compensació interterritorial.

I ara faré referència a l'impuls de la digitalització de l'administració valenciana, mitjançant la DGTIC, que comptarà amb una dotació de 149,2 milions, 149,2 milions, per a desenvolupar tot un conjunt d'actuacions a curt i mitjà termini.

A més, cal destacar que gran part de les actuacions d'inversió previstes són susceptibles de cofinançament pel programa operatiu Feder 2014-2020, el que suposarà una important tornada de la inversió inicial.

Dins d'aquesta línia hi ha tres programes pressupostaris a destacar. Primer, sistemes d'informació. Este programa comptarà amb una xifra de despesa global que aplegarà als 110,2 milions d'euros, amb uns objectius estratègics que podríem resumir en: desenvolupament i integració global del sistema d'informació de la Generalitat, mitjançant el suport, la coordinació de recursos per a la millora de processos, l'ús eficient dels recursos públics i garantir la sostenibilitat del sistema, homogeneïtzant arquitectures, eines, equipaments informàtics i catàleg de serveis.

I dins d'aquest programa vull ressaltar, el servei de desenvolupament i evolució del sistema d'informació en els àmbits de la política social, política productiva, mediambiental, laboral i de gestió, d'administració electrònica i de l'àmbit de la justícia, el Desig II.

La gestió de la seguretat que garanteix el compliment de la legislació vigent en esta matèria i protecció de dades.

Els serveis de comunicacions corporatives, STIC, incloent telefonia fixa, mòbil, internet, permetent la gestió integral dels serveis i subministrament de comunicacions d'ús horitzontal per a la Generalitat.

El nou sistema d'informació economicofinancera de la Generalitat, el Nefis, que suposa l'adquisició de llicències per al conjunt d'usuaris de la Generalitat i els organismes autònoms, que actualment són aproximadament tres mil usuaris, i la dotació de recursos necessaris per a la implantació d'esta nova plataforma.

El projecte «Funciona 360», per a convertir el lloc de treball del funcionariat de la Generalitat en una eina moderna, robusta, àgil, multiplataforma i segura, que contemple les mesures de seguretat més avançades i actualitzades, hui es un dia important per a dir-ho, ha hagut atacs de ciberseguretat en mitja Espanya, els productes més potents per a realitzar totes les tasques d'ofimàtica de forma ràpida i amb el màxim grau de compatibilitat, les eines col·laboratives que permeten facilitar el màxim el treball en equip i la interacció entre departaments o amb altres administracions o entitats, i disposar d'un sistema de correu electrònic potent, fiable i robust, superant les limitacions de grandàries i funcionalitats que té el sistema actual.

També el programa 121.70, anomenat telecomunicacions. Un programa amb una dotació de 19,3 milions d'euros, amb els següents objectius: desplegament i manteniment de la xarxa que dona suport al servei d'emergències de la xarxa Comdes, una xarxa que, han de saber vostés, va resultar essencial per a la coordinació del servei d'emergència del Baix Segura, de la Vega Baja, durant la passada DANA; la millora de la cobertura de TDT en tot el territori, i dins d'aquest programa destaquen la renovació tecnològica de la xarxa Comdes, que acabe d'anomenar, de manera que pugui incorporar noves funcionalitats i reforçar la seua estabilitat enfront de situacions d'emergència extrema com la que vàrem passar, la DANA, del mes passat.

Les ajudes SAT-TDT plantejades com a subvencions per a facilitar l'accés dels ciutadans al servei de televisió en zones sense cobertura de TDT; el subministrament de la renovació tecnològica de la xarxa de difusió de múltiple autonòmic de la Comunitat Valenciana. Amb esta licitació actualitzarem els antics emissors de Canal 9, amb equips d'última generació, que garantisquen la recepció dels senyals de la nostra televisió autonòmica.

Estos nous equips permetran, a més, complir amb el nou dividend digital dins del termini i la forma escaient perquè a partir de juliol del 2020 alliberem espai radioelèctric per al futur desplegament de la tecnologia 5G.

També substituïrem l'antiga xarxa de transport de senyal de televisió i ràdio per una xarxa IP multiservei d'última generació que ens permeta transportar televisió, ràdio i qualsevol altre servei que siga necessari com a senyal de la xarxa d'emergències.

Amb açò assegurem les baixes evolutives del conjunt de tota la xarxa pública de telecomunicacions, hui dedicada quasi íntegrament a transportar el senyal de telecomunicacions TETRA del servei d'emergències perquè en el futur siga capaç de transportar altres serveis de valor afegit, com ascensors

de calor per a la prevenció d'incendis o senyals de comunicació d'emergència de centres sanitaris davant catàstrofes.

Tercer. El programa 421.90 anomenat «innovació tecnològica i educativa», amb una dotació de 19,4 milions d'euros, té com a objectiu bàsic la integració de les TIC en l'educació i la seua utilització en l'àmbit educatiu i familiar mitjançant les següents actuacions estratègiques: la implantació del centre educatiu intel·ligent en les centres de la comunitat per a integrar les TIC en la totalitat dels espais dels centres; el suport i l'assistència informàtica per a centres educatius i la conselleria d'educació i cultura; el sistema d'informació per a la gestió de centres educatius amb ITACA i, dins d'este programa, destaca la renovació contínua del parc informàtic dels centres educatius, sistemes d'informació en l'àmbit d'educació i cultura, el Desig II i Educa, que implica l'actualització, renovació i desenvolupament de les aplicacions de gestió de l'alumnat i personal docent encaminada a la gestió administrativa sense papers i a la utilització dels nous suports de mobilitat com les *tablets* o les terminals mòbils d'última generació.

La següent línia estratègica a destacar és la destinada a recolzar el teixit productiu valencià. La legislatura passada ja vam posar en marxa el banc públic de la Generalitat per a poder fer realitat multitud d'iniciatives emprendedores. Iniciatives que en condicions normals tindrien molt difícil accés al finançament de les entitats bancàries del mercat.

Una vegada consolidat, el banc públic comptarà amb diversos programes que han de servir d'impuls per a transformar el model productiu. El programa per a autònoms i microempreses, que comptarà amb 15 milions de finançament per a un tipus d'interés de l'1 %; el programa ONG i economia social, que disposarà de 50 milions per al sector de serveis socials; el programa d'emprenedors de 2020, amb una assignació de 30 milions de capital de risc i finançament subordinat amb unificació de tipus d'interés, i el programa de competitivitat per a pimes que comptarà amb 40 milions de finançament entre el 0 % i el 0,5 % amb trams no reemborsables del 5 %.

Pel que fa a l'eficiència en la gestió de la tresoreria faré referència al programa 612, tresor de La Generalitat, amb un pressupost d'1,93 milions d'euros, que té com a objectiu l'optimització de la gestió i organització de la funció de tresoreria; la implantació d'un sistema de gestió automatizada de tresoreria que permeta realitzar el seguiment i control de totes les seues operacions i saldos amb eficàcia i amb la mínima ocupació de recursos humans; la introducció de la supervisió i el control de la tresoreria en les entitats del sector públic valencià i la reducció del PMP per a la consecució de l'objectiu fixat per la Llei orgànica 2/2012, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera.

Ara vull destacar el paper especialment rellevant que juga, no sols per a esta conselleria sinó per a tota la Generalitat, l'Agència Tributària Valenciana respecte a l'eficiència de la gestió tributària. Un organisme que comptarà amb un pressupost per a l'any que ve, de 53,4 milions d'euros, el mateix que l'any passat, i amb uns objectius que es basen en tres línies estratègiques: la possibilitat que la ciutadania es relacione amb l'Agència Tributària Valenciana íntegrament per mitjans electrònics, incrementant la presentació de documents per a mitjans telemàtics respecte al total de documents presentats.

També la millora de les condicions i resultats de la lluita contra el frau fiscal, que l'any passat ja van ser molt notables, mitjançant la planificació i control tributari, la cooperació per a facilitar el compliment d'obligacions i l'estratègia de gestió recaptatòria. I la millora de la gestió dels recursos assignats a l'Agència Tributària Valenciana ha aconseguit impulsar les actuacions de control de qualitat de les actuacions realitzades disminuint el nombre de reclamacions estimades respecte al total d'actes dictats per l'agència tributària, incrementant les hores de formació dels empleats públics que presten serveis en l'agència tributària.

Un altre dels òrgans que vull destacar dins de la conselleria..., he de dir que en el tema tributari s'ha creat un jurat per a fer viable els contactes entre les reclamacions i la mateixa administració, que no hagen de passar necessàriament per la direcció general o per l'agència tributària.

Un altre dels òrgans que vull destacar, dic, dins de la conselleria d'hisenda, que és també essencial per a esta i per a tota la Generalitat és la sotssecretaria d'hisenda. És un òrgan de govern intern, com totes les conselleries, coordinador de la conselleria, que comptarà amb el programa 611 de direcció i serveis dotat de 8,15 milions.

Ara bé, és una subsecretaria singular perquè la conselleria d'hisenda, de la conselleria d'hisenda i, per tant, d'esta subsecretaria depén la central de compres que mitjançant la contractació centralitzada de subministraments i serveis fent..., racionalització de la compra pública i aconseguir estalvis en les contractacions.

La central de compres es consolida com una ferramenta adequada per a la racionalització tècnica de la contractació per a tota la Generalitat i el seu sector públic instrumental. A més, s'ha potenciat com a instrument de contractació per a altres entitats de la Comunitat Valenciana mitjançant adhesions. Per exemple, ho han fet les universitats, determinades fundacions, entitats estatutàries i quaranta-sis municipis, així com alguna diputació, com la de València, i mancomunitats i entitats metropolitanes com Emshi.

La central de compres va gestionar entre 2018 i 2019 acords marc per un valor estimat de 290 milions d'euros. I per a 2020 s'implementarà la utilització dels sistemes dinàmics d'adquisició totalment electrònics.

Així mateix, la central de compres col·laborarà amb l'Agència Valenciana de la Innovació per a la implementació de compra pública innovadora a fi d'aconseguir noves tecnologies en el subministrament de mobiliari i sistemes de gestió de serveis que impulse la compra pública com a motor d'innovació.

I, per últim, vull ressaltar que, en compliment dels objectius estratègics d'esta legislatura, el projecte de pressupost aprovat pel Consell materialitza el compromís d'este Consell per la responsabilitat amb el seguiment i avaluació de la despesa, incorporant en la disposició transitòria sèptima la provisió d'un pla estratègic per a l'avaluació de les polítiques públiques. Este pla estarà enfocat a l'avaluació contínua de les polítiques públiques de despesa i a la valoració dels resultats en el marc de la planificació pressupostària del sector públic valencià.

El seu objectiu serà el d'assegurar una major eficiència en la gestió dels recursos públics així com contribuir a la millora

en l'assignació d'estos. I permetrà realitzar un procés de revisió de la despesa en col·laboració amb tots els departaments i entitats del sector públic de la Generalitat.

Moltíssimes gràcies.

La senyora presidenta:

Muy bien. Muchas gracias, señor Soler.

A continuació, empezamos el turno de intervenciones de los grupos parlamentarios. En primer lugar, tiene la palabra, por 6 minutos, la señora Criado en representación del grupo Vox. Es suya la palabra, señora Criado.

Gracias.

La senyora Criado González:

Señor Soler.

Señorías.

En primer lugar, no parece correcto presentar el Proyecto de ley de presupuestos de la Generalitat Valenciana para el ejercicio 2020 un 31 de octubre, víspera de un puente, sin ningún día hábil por medio para poder estudiarlo tranquilamente.

El presupuesto es continuista y ficticio. Los ingresos no se van a realizar. Solo sirve para aparentar la falsa estabilidad del Botánico.

Señor Soler, es momento de controlar gastos y aminorarlos. Pero no, para ustedes lo que importa es que siga bien amarrado al sillón el señor Puig y todos sus amigos. La Airef considera muy improbable que se cumpla el objetivo de estabilidad del -0,1 % del PIB en 2019. I existen riesgos elevados de incumplimiento de la regla de gasto.

No entendemos su forma de trabajar. Hay algo que parecen ignorar, la responsabilidad y el buen hacer, mirando por los valencianos. La Airef les advierte de que no están presupuestando correctamente los ingresos y ustedes lo ignoran y repiten la misma operación año tras año incluyendo los 1.325 millones de euros del sistema de financiación autonómica.

Por otro lado, desde Vox, en Vox no estamos de acuerdo con engordar la agencia antifraude. Esta agencia ha incrementado un 32 % su presupuesto en el ejercicio 2019 al 2020, siendo su principal destino la contratación de personal. ¿Nos podría decir si es verdad que se ha contratado a Falciani y a Baltasar Garzón con un pasado nada recomendable? En su caso, ¿qué sueldo bruto anual percibirán como miembros del consejo de participación estos señores?

Analizando los presupuestos de su conselleria, centrándonos en la Dirección General de Modelo Económico, se supone que el objetivo de esta es el impulso del fomento de la transformación del modelo económico. Por favor, no tomen el pelo a los valencianos. Llevan cuatro años con este intento de transformación de modelo económico. Y lo único que

están haciendo es hundir la economía valenciana. Eso sí, malgastando, una vez más, el dinero de los contribuyentes valencianos.

A los hechos recientes de Ford nos remitimos. No solo no son capaces de mejorar nuestro modelo sino que, encima, hundan nuestra industria. Nos sorprende que al analizar las fichas nos encontramos con líneas presupuestarias muy elevadas, 12 millones de euros para ayudas de proyectos del Plan de acción para la transformación del modelo económico del 2027. Lo mejor que pueden hacer es no hacer nada. Déjense de planes de acción inútiles y no malgasten el dinero de los valencianos.

Hablemos ahora de otra joya de la corona, el programa presupuestario de financiación autonómica. Desde su primer discurso como *conseller* de Hacienda y Modelo Económico hace más de cinco años, nos prometía una mejora en el sistema de financiación. Debe creer que los valencianos no se enteran. Lleva cinco años con este mismo discurso.

Vox va a abrir los ojos a muchos. No solo no hemos recibido ni un euro más sino que se lo confirman desde el Consejo de Política Fiscal y Financiera. Y erre que erre, otra vez más en el presupuesto de ingresos los 1.325 millones.

Una dirección general que va perdiendo peso es la de fondos europeos, que se reduce poco a poco cuando es una fuente de ingresos muy importante. Y de esa dirección general depende la gestión de los programas operativos Feder, Fondo Social Europeo y POEJ, de toda la Generalitat.

Deberían afianzar al personal de esta dirección general y ser un referente en fondos europeos.

Por lo que se refiere al fondo público instrumental adscrito a su *conselleria*, contamos, entre otros, con el Instituto Valenciano de Finanzas, que tiene presupuestado para el 2020 más de veintisiete millones de euros en fondos carentes de personalidad jurídica. Nos gustaría saber cuál fue la ejecución de estos fondos en 2019.

Todos los indicios económicos indican que estamos entrando en desaceleración económica. El presupuesto de La Generalitat no tiene ni pies ni cabeza. Es un presupuesto irreal. Cada vez la deuda de los valencianos es mayor. La deuda asciende a un 27,8 % del presupuesto mientras que sanidad supone un 29,4 % y, educación, un 19,2 %. ¡Qué malos gestores son, señor Soler!

El grado de ejecución del presupuesto del año pasado es pésimo. Solo han ejecutado en operaciones de capital un 50 % en dos *consellerias*, presidencia y economía. Tenemos, además, una *conselleria* estrella, la deuda. Los valencianos son esclavos de la deuda que ustedes han generado y engordado.

Al paso que vamos, sanidad, el año que viene, no va a ser la *conselleria* que más presupuesto tenga. Este año estamos a la par, pero el año que viene la deuda va a superar a sanidad. Va a ser la nueva *conselleria*, entre comillas, con más deuda que ninguna otra.

Señor Soler, esto es una tomadura de pelo para los valencianos. Le queremos formular unas preguntas. La primera, la Comunidad Valenciana es líder en creación de paro. ¿Me puede explicar cómo puede la recaudación por IRPF

aumentar un 11 % si el crecimiento estimado es del 1,8 % y estamos destruyendo empleo?

En segundo lugar, ¿cómo es que van a subir los precios públicos un 13,64 %?

En tercer lugar, observamos los datos del modelo económico. Llama mucho la atención la gran cantidad de presupuesto que va en cursos, creación de cátedras, pero queremos saber qué se ha conseguido con todo esto en la práctica. ¿O esto es otro tinglado para malgastar el dinero de los valencianos?

En cuarto lugar, ¿puede explicarme cómo es posible que se recaude por todos los impuestos un 5,8 % más que el año pasado, cuando estamos en un proceso de desaceleración económica?

Muchas gracias.

La senyora presidenta:

Muy bien. Muchas gracias, señora Criado.

A continuación, tiene un turno de 6 minutos el Grupo Ciudadanos. La palabra la tiene el señor Woodward.

El senyor Woodward Poch:

Sí, muchas gracias, señor Soler.

Bien, mire, me gustaría empezar mi intervención, pues, citando una de..., las palabras suyas en la presentación de los quintos presupuestos que hizo el pasado 31 de octubre, los presupuestos del Botànic II. Y usted citaba como el presupuesto del 2020 era el más alto de la historia de la Generalitat y ofrecía un marco económico de estabilidad, seguridad y protección social; el presupuesto no financiero de la Generalitat ascendía a 16.970 millones de euros; se trataba –o se trata– de unas cuentas reivindicativas, pero basadas en la responsabilidad, la prudencia y que mantienen el crecimiento de las cuentas del 2019.

Mire, yo le pregunto, ¿qué pensaría si yo les tildara –a estos presupuestos– de irresponsables, irreales, ineficaces y que están lastrados por la deuda de la comunidad, de la Generalitat? Y, mire, esto le puedo decir que no son palabras mías. Estas joyitas se las dedicaban ustedes, el PSPV, concretamente la portavoz de economía, la señora Moreno, a los presupuestos del año 2011 que presentaba el Partido Popular en esta comunidad.

Mire, usted ha llevado más de un mes mareando la perdiz y sembrando la duda de si presentar unos presupuestos nuevos o prorrogar los actuales para el 2020. Y podemos afirmar que estos presupuestos ya nacen tocados, que nacen como este acuerdo nuevo del Botànic II, oliendo a chamusquina, pero yo le podría decir que huelen a... o son como la crónica de una muerte anunciada ya del Botànic II y les van a estallar más pronto que tarde. Pero sí que es verdad que le reconozco que, de momento, ha podido salvarlos en el tiempo de descuento.

Yo no sé si las cifras que manejó y se modificaron en el último momento son las únicas, porque hoy nos ha dado cifras de programas de hacienda que no concuerdan a los datos que tenemos aquí, en el presupuesto.

Mire, usted ya nos adelantaba que... y se saltaba todas las advertencias y recomendaciones que le han ido dando estos años tanto la Airef como la Sindicatura de Cuentas, incluso, últimamente, la ministra socialista Montero, que era que, en caso de presentar un nuevo presupuesto, volvería a incluir esas partidas de ingresos que no tiene una base presupuestaria cierta ni garantizada y que son más que de dudosa materialización y que van a afectar a las políticas de gasto que quieren llevar a cabo ustedes. Mire, ante tal rotunda afirmación, yo no entiendo por qué ustedes se sorprendían de que mi síndico anunciase que Ciudadanos presentaría una enmienda a la totalidad de los presupuestos para el 2020.

Mire, su presupuesto es un presupuesto irresponsable, imprudente y lo único que ofrece es un marco económico inestable, inseguro y de desprotección social, todo lo contrario a lo que quiere vender a todos los valencianos con sus anuncios, y que nos va a llevar a un endeudamiento de 50.000 millones de euros. Mire, cada valenciano va a tener una deuda de más de diez mil euros a finales del 2020 y solo por el hecho de ser valenciano, única y exclusivamente. Pero, si se cumplen las previsiones que usted mismo ha detallado de Fedea, incluso será antes, en el 2019, que tendremos ese problema de deuda.

Mire, los presupuestos botánicos sí que tienen una verdad, y la verdad es que en cinco años nos han hecho aún más pobres a todos los valencianos. Y sí, es cierto que es el presupuesto más alto de la Generalitat, pero, como le vuelvo a decir, tampoco es menos cierto que nos lleva al mayor endeudamiento de la historia de nuestra comunidad, unos 50.000 millones de euros, como le he dicho.

Mire, estamos ante el presupuesto de la triple i, y no hablo de la triple a del Standard&Poor's, le hablo y se lo recuerdo..., un presupuesto de la triple i: presupuestos irresponsables, imprudentes e inverosímiles.

Mire, irresponsabilidad por unos ingresos ficticios que no tienen, otra vez, ninguna justificación material y que nosotros hemos cuantificado en 1.945 millones de euros. Afectan, irremediablemente e indiscutiblemente, a todo el presupuesto y, por consiguiente, al bienestar de todos los valencianos. Pero, por cierto, me gustaría preguntarle, ya que seguimos esperando, ¿ya sabemos los recortes del 2019 qué partidas afectan?, porque no tenemos ni idea. Le digo, los 1.945 millones; un exceso en tasas sanitarias de desplazados en 308 millones; exceso en la dependencia, en 312; y los famosos ingresos ficticios, por 1.325 millones de euros.

Imprudencia, como le decía, imprudencia de un Botànic en la gestión de los escasos recursos de los que dispone este Consell. Sí que es verdad que se traducen en un déficit descontrolado y una deuda desbocada, mucho más allá de un nocivo sistema de financiación autonómico, un mal sistema de financiación, pero que le puedo decir que la única responsabilidad, tanto de este sistema de financiación como de la deuda que tenemos aquí, ahora mismo, en la Comunidad Valenciana, es tanto suya, del PSOE, como también de nuestros compañeros del Partido Popular.

Y, por último, ya le puedo decir que también son unos presupuestos inverosímiles, como le decía, no se los cree nadie. Y le voy a poner varios ejemplos. Mire, se trata de presupuestos –estos cinco presupuestos que ya llevamos– de reverciones ideológicas, como, un ejemplo, en la sanidad, que solo hacen que aumenten las listas de espera y que disminuya la satisfacción del paciente y empeore su funcionamiento; el ejemplo lo tenemos con el hospital de Alzira. Incremento en listas de espera de dependencia, ya que a 30 de septiembre de 2019 había ya, otra vez, 27.450 dependientes esperando una solución, 5.400 dependientes más que a final del 2018.

Mire, sí que es verdad que ha hablado de la despoblación y es un tema que a nosotros nos preocupa mucho. Hemos presentado una iniciativa de una comisión para la despoblación, una PNL, y ha sido uno de los motivos de nuestra enmienda a la totalidad de la ley de acompañamiento. Mire, no vemos que asuman ninguna responsabilidad, pero nos ha gustado el tema de las políticas que van a evaluar todo el proceso de los presupuestos.

Y, mire, concretamente, inverosímiles porque en las operaciones de capital, los capítulos VI y VII, las inversiones que dependen del Consell, desde el primer presupuesto del Botànic le puedo decir que han presupuestado ustedes más de 5.354 millones de euros, con unas obligaciones reconocidas de 2.683 millones de euros –termino ya– y unos pagos, solo, de 1.396, a fecha de hoy del 2019, 30 de septiembre, obligaciones de un 50 % y créditos pagados de un 26 %.

Bueno, lo que le decía, ¿cómo quiere que creamos en unos presupuestos como los que nos acaba de presentar?

Muchas gracias.

La senyora presidenta:

Muy bien. Muchas gracias, señor Woodward.

A continuación, por un tiempo de 6 minutos, tiene la palabra, en nombre del Grupo Parlamentario Popular, el señor Ibáñez.

Suya es la palabra.

El senyor Ibáñez Bordonau:

Muchas gracias, presidenta.

Muy buenas tardes, *conseller*.

Créame, sinceramente, que he estado a punto de interrumpirle durante su exposición, porque los datos que usted ha presentado no son los datos del presupuesto. Debe usted tener una versión muy anterior a la actual.

Le voy a dar tres programas de los que usted ha citado y que me ha dado tiempo de cogerlos, para que se dé cuenta de que lo que nos ha contado no es cierto: el programa de innovación tecnológica y educativa, usted ha dicho que son 19,4 millones de euros y son, según el presupuesto que todos los diputados tenemos, al menos los de esta parte, son 20,8; el

tesoro, el programa del tesoro, ha dicho que el presupuesto era 1,93 y es 1,80; y la subsecretaría, a la que se ha referido casi al final de su elocución, ha dicho que el presupuesto son 8,15, cuando son 14,9.

Claro, son diferencias más que sustanciales de tres programas, de tres programas, como para no continuar. Creo que usted debería irse a la *conselleria*, que le dieran la versión actualizada y nos viniera a contar, realmente, el presupuesto. Porque, si no, estamos hablando no se sabe muy bien de qué. Y, claro, cuando usted empieza diciendo que estos presupuestos son unos presupuestos coherentes y hechos con seriedad, pues, hombre, yo no sé de cuál está hablando. Porque si las cifras son las que usted acaba de manejar ahora, que no son las que están publicadas, que no son las que están publicadas, es difícil seguirle el hilo.

Pero, como ha dicho mi compañero, la última vez que vino aquí usted vino a presentarnos los recortes. Ciertamente, los explicó muy mal y todos esperábamos que el día de los presupuestos los explicara mejor, pero veo que tampoco.

Pero, bien, puestos a analizar alguna de las deficiencias que todavía... Le digo sinceramente, se lo digo de verdad y de corazón, sin ninguna acritud, sería conveniente que volviera otro día y le voy a explicar por qué, aparte de por lo que ha dicho, lo que le voy a explicar ahora.

Mire, capítulo de Presidencia. El presidente ha tenido a bien, que para eso es el jefe, crear cuatro nuevas direcciones generales: la dirección de coordinación de acción del gobierno, la de diálogo social, la de la agencia antidespoblamiento y la de relaciones con las comunidades autónomas y representación institucional. Muy bien.

Cuando nos vamos a ver quién habita en esas direcciones generales, solo tenemos que irnos a la ficha del anexo de personal, sería lo lógico, ¿no? ¿Quién hay en el anexo de personal de la coordinación de acción del gobierno? Pues, hay un director general y un funcionario C1/C2; dos. Eso tiene un coste de 85.000 euros. ¿Sabe usted cuál es el coste que le ha puesto en la FP1, de personal? 527.000 euros, 527.000 euros. (Veus) ¿Sabe? Así con las cuatro que le he dicho, con las cuatro que le he dicho. (Soroll de papers)

Aquí tiene otra, la de relaciones con las comunidades autónomas y representación institucional. Un director general y un funcionario. El director general cobra 58.000 euros y el funcionario 26.000. Y, cuando nos vamos a la FP1, pues, tenemos que la FP1 es de 527.000. ¡Oiga!, que cobran 85.000, no 527.000.

Es que en esas cuatro se le ha ido la mano casi en dos millones de euros. Hasta ahora, señor *conseller*, de usted conocíamos que era capaz de poner ingresos ficticios; ahora conocemos que también es capaz de poner gastos ficticios.

De verdad, si quiere, vuelva en una hora, le esperamos, pero no podemos seguir debatiendo unos presupuestos que son absolutamente incorrectos en los programas y en el capítulo de personal.

Yo sé que, seguramente, su soberbia y su prepotencia – no la suya, pero sí la de su gobierno – le impedirán hacer un acto lícito, honesto, de decir: nos hemos equivocado y son

incorrectos y es verdad, deberíamos de volver. Pero nadie en esta sala se puede creer que dos personas, dos personas en un programa, dos personas, sean capaces de cobrar más de quinientos mil euros porque, si eso es así, su gobierno se le ha ido de las manos, señor *conseller*, se lo digo de verdad.

Y yo sé que es un error y, seguramente, no es achacable a usted, señor *conseller*, pero estamos trabajando con estos medios. Esto es lo que usted nos ha presentado en esta cámara. Esto es lo que estos diputados, humildemente, van a trabajar. ¿Esto es lo que usted le dice al pueblo valenciano, que dos empleados en una dirección general nueva, que se crea el presidente, tienen un importe de 527.000 euros? ¿De verdad? ¿De verdad, señor *conseller*? ¿Es esto?

Y así podría estar hasta mañana. Porque, mire, le voy a decir otra cosa, señor *conseller*. No pasa solo en Presidencia. Revítese también sus programas de personal, por favor. Y al vicepresidente bioclimático, revísele también algún programa de personal, que también se les ha ido la mano.

Es un auténtico desastre. Hasta ahora, como le he dicho, estábamos discutiendo siempre en esta comisión si los ingresos eran más o menos ficticios. Nadie negaba que lo fueran, pero veíamos un poco el grado de ficticio. Es que ahora también hablamos de los gastos. De verdad, usted se ha superado, señor *conseller*. Su gobierno se ha superado.

Y, a todo esto, nos lo presentan con el celofán de la coherencia y la seriedad: «Son unos presupuestos realistas». ¿De verdad que dos empleados públicos pueden cobrar más de quinientos mil euros, según la FP1? ¿Eso es realista?

Señor *conseller*, vuelva en una hora, por favor.

La senyora presidenta:

Muchas gracias, señor Ibáñez.

A continuación, corresponden 6 minutos al Grupo Unidas Podemos.

Tiene la palabra el señor Martínez.

Muchas gracias.

El senyor Martínez Ruiz:

Gràcies, senyora presidenta.

Gràcies, senyor conseller, per la seua exposició inicial.

Jo, en primer lloc, volia agrair-li el fet que, novament, el Botànic haja vençut les prediccions catastrofistes dels partits de la dreta, no? Jo crec que els ha quedat poc de marge per a fer discurs i, per això, recorren a aquestes coses.

Els partits de l'oposició parlaven de retallades i no hi ha retallades. Parlaven d'inestabilitat i, per cinqué any consecutiu, presentem i aprovarem uns pressupostos de la Generalitat per al proper any.

A diferència d'on ells governen, el Botànic demostra estabilitat i és una garantia de respecte dels drets dels i les valencianes; en la Comunitat de Madrid es prorrogaran pressupostos, en canvi.

Hi ha determinats partits de l'oposició que ja venien amb l'argumentari fet, fins i tot abans que es presentara el projecte de llei dels pressupostos. Fins i tot, el senyor Toni Cantó va anunciar que presentaria una esmena a la totalitat abans que es presentaren els pressupostos. Estan situats en la lògica que, quan pitjor els vaja als valencians, millor els anirà a ells i, per això, falsegen dades tan evidents com les de l'atur. Ahir mateix sabem que la Comunitat Valenciana és l'única comunitat autònoma en què ha baixat l'atur, però aquí ens estan parlant de que l'atur creix.

I es presenten aquests pressupostos, és veritat, en un context de dificultats, en un context de desacceleració econòmica i d'inestabilitat política en Espanya, donat que no tenim ni tan sols uns pressupostos de l'estat aprovats perquè el Partit Popular i Ciudadanos els van tombar amb l'ajuda dels partits independentistes.

Les previsions del creixement econòmic, la mitjana que es situa en l'informe econòmic és del 2,2 % per al 2019, l'1,8 % per al 2020 i el 1,7 % per al 2021. Aquestes són les condicions en què ens ha tocat elaborar uns pressupostos que probablement no són els que voldríem però que són prudents, que tenen unes previsions –com vosté ha dit– avalades per l'Airef i que protegeixen al conjunt dels i les valencianes.

I és una situació i una conjuntura difícil que s'afegeix als problemes estructurals que venim patint des de fa molts anys: –és veritat– context d'infrafinançament de la Comunitat Valenciana i un deute que és molt elevat i que no és producte de la gestió del Botànic sinó que és producte de governs anteriors al del Botànic. I, sobretot, de la situació d'infrafinançament que agreuja la situació del deute any rere any.

Tot i així, caldria llegir-se un poquet els informes de la Sindicatura de Comptes per a comprovar que la situació del dèficit ha anat millorant durant la primera legislatura del Botànic, any rere any. Poden vostés llegir-se els informes de la Sindicatura de Comptes, crec recordar que el dèficit estava en torn a més de 6.000 milions en l'any 2012 i en l'any 2017 ja estava per davall dels 2.000 milions d'euros. Això al mateix temps que recuperàvem els nivells de despesa pública en sanitat, en educació, en serveis socials. En fi.

Respecte a la política fiscal. En la primera legislatura del Botànic, la política fiscal, les principals reformes que va escometre el Botànic, jo diria que en van ser dues: vam tocar l'IRPF que era un dels més regressius que n'hi havia en tota Espanya; vam baixar els impostos a les rendes mitjanes i baixes i vam pujar-li un poquet l'Impost de Successions i Donacions a les rendes més altes. I, al mateix temps, vam escometre l'augment dels impostos sobre el joc.

Jo crec que aquestes reformes fiscals que vam escometre en la legislatura passada han sigut, bàsicament, indiscutibles per part de l'oposició. I ara ens toca plantejar quines són les polítiques fiscals que anem a fer en aquesta legislatura, quin marge de maniobra tenim i com l'anem a utilitzar.

Durant el final de la primera legislatura del Botànic vam començar a plantejar figures impositives com un impost sobre l'activitat turística o com un impost sobre les begudes ensucrades que, pot ser, hauríem d'estudiar també aplicar en aquesta legislatura. O estudiar altres figures que existixen en altres comunitats autònomes, com pot ser un impost sobre els grans establiments comercials o sobre els grans tenidors d'habitatges buits.

I, això, no tant com una forma de millorar la recaptació sinó, sobretot, per generar un sistema d'incentius i desincentius que permeta acotar les externalitats negatives sobre la societat que generen determinats sectors econòmics.

I respecte a la reforma del finançament autonòmic –que jo crec que és evident que seguirà sent una bandera del govern del Botànic, que seguirem mantenint el nivell d'exigència que s'ha mantingut fins ara– jo crec que també cal començar a plantejar canvis addicionals que podríem plantejar des de ja. Entre d'altres, per exemple, que des de l'estat s'aprove acotar, posar fi, a les pràctiques de dúmping fiscal que promouen determinades comunitats autònomes com la Comunitat de Madrid, governada pel Partit Popular, Ciudadanos y Vox.

O, per exemple, que el Fons de Compensació Interterritorial tinga una dotació molt superior a la que té actualment per a què puga complir la seua funció de reduir els desequilibris territorials i que es distribuís per criteris més objectius.

Finalitze ja, senyora presidenta.

Aquests pressupostos situen, de nou, la despesa social com la principal prioritat del Botànic. La despesa social suposa el 86 % de la despesa no financera de la Generalitat. L'increment dels pressupostos es concentra en educació, sanitat, serveis socials i vivenda i deixen clar que la prioritat del Botànic és garantir els drets socials que el Partit Popular va trencar durant la seua etapa de govern.

Moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Bien. Muchas gracias, señor Martínez.

A continuación tiene el turno el Grupo Compromís, 6 minutos tiene la señora Mas.

Suya es la palabra, señora Mas.

La senyora Mas Mas:

Gràcies, presidenta.

Bona vesprada.

Conseller.

Abans de començar m'agradaria agrair, tant a vosté com al seu equip, la feina i la dedicació amb què han bastit aquest projecte de pressupostos.

Uns pressupostos que pel seu caràcter sobrevingut han comportat la necessitat de negociar fins a l'últim moment però que, no obstant, han tornat a sorgir del diàleg i la cooperació entre les forces progressistes. Hem tornat a demostrar que la política útil és la de l'acord i l'alçada de mires. I, per això, estem d'enhorabona. Quan les forces progressistes debatem i dialoguem entre nosaltres enfortim el rumb del progrés de la nostra comunitat i el que vam prendre també des de l'any 2015.

Des de Compromís defensarem front a altres opinions la necessitat que aquests pressupostos tingueren un caràcter expansiu i ens alegrem que, finalment, aconseguirem imprimir aquest caràcter social en els comptes de la Generalitat. Continuem complint amb un dels majors compromisos dels governs del Botànic, continuem treballant en l'ampliació de drets socials per a la societat valenciana.

Sap vosté ben bé, conseller, que les forces conservadores clamen allà on poden –i fins i tot abans de conèixer els pressupostos– que es tracten d'uns suposats pressupostos ficticis –que és tot un exercici de cinisme–. El nou professorat contractat, la progressiva fi de la vergonya dels barracons o les reversions sanitàries, entre altres, no són cap ficció.

Tal volta es tracten d'una ficció per aquells que accedixen a la sanitat o l'educació privada però per a qui es guanya el *sustent* amb treballs temporals, amb sous precaris, amb cada dia menys drets laborals, no ho és. I la funció de la Generalitat és estar al servei de la millora de la vida d'aquesta gent, de les classes populars valencianes.

Les dades pressupostàries mostren un tossut indiscutible avanç en els drets socials dels valencians i les valencianes. Solament amb la diferència entre aquest projecte de pressupostos i l'anterior podem destacar augments generalitzats en seccions essencials per a qualsevol comunitat autònoma, concretament ens referim a les seccions corresponents a educació, sanitat o polítiques socials inclusives.

Augments que, en definitiva, vénen a consolidar la despesa social com a prioritat de la Generalitat Valenciana. Aquesta és la gran diferència entre l'actualitat política d'este Consell i la que havíem de suportar amb els governs del Partit Popular.

I és que les xifres parlen per si soles. Entre 2015 i els actuals pressupostos, la dotació pressupostària en educació ha augmentat un 7,8 %, la corresponent a sanitat un 23,1 % i la relacionada amb polítiques de benestar social quasi s'ha duplicat, amb augments d'un 130 % en els programes d'atenció a la dependència. Tot això per, simplement, anivellar i equilibrar els drets socials dels valencians a la mitjana espanyola. Imaginen quin paisatge dessolat ens trobarem a l'any 2015.

Parlem, però, de com hem sufragat el pressupost, clar que sí. Veuran, senyories, el que sí que és una ficció es tractar de continuar avançant com a societat, com a poble, eludint i relativitzant la situació vergonyosa de l'infrafinançament valencià. Aquesta situació i no cap altra és la que limita i tensiona les possibilitats d'avançar en la millora de la vida dels valencians i valencianes.

Aquesta situació –tornant a les xifres– implica que, per a mantindre els serveis públics fonamentals, el pressupost

de la Generalitat haja d'absorbir un 6 % més de pressupost disponible que la resta de comunitats autònomes. I, en canvi, hem aconseguit mantindre relativament els nivells d'evolució del deute respecte al PIB als mateixos nivells que heretarem del Partit Popular. En definitiva, hem fet molt més amb els mateixos recursos i les dades no deixen marge de dubte.

També voldria fer, però, certes apreciacions sobre determinades subdireccions d'aquesta conselleria. Concretament m'agradaria començar remarcant l'augment general del 7,5 % de la dotació pressupostària en la DGTIC. Una administració del segle XXI requereix cada dia més eines informàtiques no solament per motius d'eficiència en el compliment dels seus objectius sinó, a més, com a eina per a facilitar el contacte diari amb la ciutadania i alleugerir la càrrega burocràtica i administrativa en les seues gestions.

Així com, també, anar disminuint l'ús del paper i articles d'oficina que amb l'administració electrònica poden ser substituïts per formats digitals més sostenibles ecològicament.

I aquí, conseller, em va a permetre que faça un incís. Un incís per a reconèixer el treball incansable del personal empleat públic que conforma aquesta direcció general. Vosté sap que el conec de ben a prop i no vull que passe desapercbut. La qualitat humana, la qualitat professional i la paciència són intangibles en aquests pressupostos però totalment palpables en el treball diari amb aquest personal.

Per anar acabant, m'agradaria remarcar dos elements claus que condicionen la marxa econòmica. D'una banda la gestió del model turístic de la nostra comunitat, un sector de rellevància clau per a la nostra economia. I, d'altra banda, la projecció i planificació dels nous rumbos necessaris per a modernitzar el nostre model econòmic.

En relació al turisme, he pogut veure als objectius que es pretén tramitar el decret regulador dels allotjaments turístics, així com també la realització d'un pla contra l'intrusisme en el sector dels allotjaments turístics, entre altres. Regular i planificar l'oferta dels allotjaments turístics, especialment els nous casos de les plataformes derivades de la mal anomenada economia col·laborativa, és el primer pas per fer front a la constant pressió immobiliària. Una pressió que, en definitiva, augmenta el cost de vida a les grans ciutats valencianes i que, a més, erosiona la convivència als nostres barris.

I, per últim, voldria referir-me a l'important augment de la dotació pressupostària per a model econòmic. Com ja he esmentat en anteriors compareixences, és important que la Generalitat Valenciana assumisca un paper actiu en la transformació del model econòmic. Entenem, doncs, que és positiu aquest augment de la dotació en tant que servisca per potenciar la capacitat planificadora de les nostres institucions. Una capacitat planificadora que en col·laboració amb les eines de política econòmica de la conselleria d'economia modernitze i faça avançar la nostra economia.

Moltes gràcies, conseller.

La senyora presidenta:

Muy bien. Muchas gracias, señora Mas.

A continuación el Grupo Socialista tiene 4 minutos por una parte –si no me equivoco– (*Se sent una veu que diu: «Sí»*) y 2 por otra. (*Se sent una veu que diu: «Y 2 para...»*).

4 minutos, ¿empiezas tú?

El señor Muñoz Lladró:

Empiezo yo.

La senyora presidenta:

Vale, 4 minutos para el señor Muñoz. Suya es la palabra.

El señor Muñoz Lladró:

Gracias, señora presidenta.

Buenas tardes, señor *conseller*.

En primer lugar, como hacían algunos de mis compañeros –no todos– felicitarle por estos presupuestos y por el trabajo que han hecho y que les queda por hacer. Veremos si son unos presupuestos más tranquilos a nivel de enmiendas de los que hemos tenido en otras ocasiones. Esperamos que sí.

En cualquier caso, los quintos presupuestos de este gobierno del Botànic, que hay que poner en valor precisamente eso..., 5 años que se presentan los presupuestos en tiempo y forma. Y suponemos que, en este caso también, serán aprobados.

Creo que no hay ninguna comunidad autónoma que pueda decir esto –y creo que han hecho referencia anteriormente–. Hay otras comunidades autónomas que venían..., que incluso han hecho cambios de gobierno, aunque sean del mismo partido, y parece que prefieren prorrogar presupuestos que darle estabilidad económica, política, jurídica a la economía y a la sociedad.

Digo un proyecto de presupuestos que se presenta en tiempo y forma. No deja de ser curioso que algunos que hoy están en esta comisión que eran la España que madruga se ve que también eran la España que coge puentes. Porque se sorprenden con que se presenten los presupuestos antes del 31 de octubre cuando estatutariamente es la fecha en la que se deben hacer las cosas. No creo que los puentes sean óbice para..., ni tienen que suponer un problema para que se presenten los presupuestos en tiempo y forma.

En cualquier caso, fíjese que si se ha planteado el hecho de que no se presentaran presupuestos ha sido, en cualquier caso, porque no ha habido una aprobación de los presupuestos generales del estado para el año 2019, no por una cuestión de que este gobierno no sea fuerte, estable y, en definitiva, que quiera hacer las cosas bien.

Y los presupuestos generales del estado –creo que no hace falta repetirlo, ¿no?– pero ya sabemos quién decidió votar que no a pesar de que habían 1.200 millones de euros y un

10 % de las inversiones reconocidas para la Comunidad Valenciana por primera vez en la historia de la democracia española, que generaba un antecedente muy complicado de cambiar a futuro.

Pero hubo partidos que parece que prefieren que cuanto peor mejor, cuanto peor para los valencianos mejor para estos partidos. En cualquier caso, el Botànic y el Partido Socialista nunca estarán en eso.

Los presupuestos lo que vienen a configurar es el programa, digamos, de políticas públicas que quiere hacer el gobierno. Yo creo que es un programa de gobierno, como se ha demostrado en los últimos años, clásico de la socialdemocracia. Un programa político con dos ejes fundamentales.

Uno. Una redistribución de la riqueza, una progresividad fiscal. Por cierto, una progresividad fiscal que antes la comisión de expertos, cuando gobernaba el Partido Popular, nos decía que éramos el sistema más regresivo fiscalmente de toda España. Pero ahora, sí, una progresividad fiscal, para que todo el mundo lo entienda: quien más dinero tiene más impuestos tiene que pagar.

Porque luego viene el segundo eje que es la potenciación del estado del bienestar. Y yo creo que este compromiso del Botànic con un estado del bienestar fuerte, que no deje a nadie detrás, se vuelve a plasmar en los presentes presupuestos.

Y datos muy sucintos. Sanidad, respecto al año 2015, 1.272 millones de euros más para sanidad. En educación, desde el año 2015, 6.000 niños y niñas que ya no estudian en barracones, con siete escuelas nuevas para este año. En vivienda, 111 pisos más en el parque público de vivienda, que estoy seguro que aún se incrementará más, con medidas que fomenten el alquiler y el acceso a vivienda para toda la ciudadanía.

En trabajo, trece millones de euros para transformar contratos que son temporales en indefinidos. En universidad, incremento de las becas, a diferencia de lo que ocurría anteriormente, que se reducían becas y se incrementaban tasas universitarias.

Y se introduce un pilar fundamental de presente y de futuro, como es la lucha contra cambio climático, en una partida que pasa a ser de 690.000 euros a 3 millones de euros.

Por tanto, unos presupuestos justos, unos presupuestos prudentes, unos presupuestos responsables. Pero unos presupuestos que hacen que los que más dinero tengan, más impuestos tienen que pagar para poder soportar un estado del bienestar fuerte que no deje a ninguno atrás.

Y especialmente a aquellas personas que son sólo tienen a la política para igualarse y para poder hacer efectivo ese ascenso social que nos enorgullece a los socialistas y a los socialdemócratas. Y le paso la palabra para no extralimitarme en el tiempo.

Gracias.

La senyora presidenta:

Muy bien, muchas gracias, señor Muñoz.

A continuación, tiene 2 minutos el señor Chulvi, para concluir con el turno del Grupo Socialista. Muchas gracias.

El senyor Chulvi Español:

Gràcies, presidenta.

Moltes gràcies, senyor conseller, per la seua explicació.

Bé, parlar del que és la part de presidència que, com vosté bé ha comentat està basada en tres eixos de prioritat. El primer d'ells, el turisme, que amb el 45 % dels recursos assignats, és la despesa més important i que dóna mostra que esta qüestió és una aposta transversal, imprescindible per al govern de la Generalitat.

Ara bé, també hem de tindre en compte que, encara que el turisme és un gran motor de desenvolupament econòmic, planteja reptes dels quals som conscients. L'impacte en el preu de la vivenda, en el territori, en la convivència, la cultura i el teixit econòmic.

L'aposta que es fa des de turisme d'adequar el sector a la realitat valenciana garantix que pugam viure esta relació en una posició d'avantatge i sense posar en risc el model social. En definitiva, que no volem que un model de negoci es carregue un estil de vida.

Per la part de l'administració local, els ajuntaments que són l'administració més propera, per sort compten des de l'any 2015 en un suport important per part de la Generalitat Valenciana.

El govern del Botànic ha mostrat des del primer minut una clara vocació municipalista, posant en marxa el fons de cooperació municipal, que ara tornarem a tindre al 2020, i que confiem que els pobles de la província d'Alacant no el vegem mutilat, com s'ha fet fins ara per la negativa de la Diputació d'Alacant a participar.

També m'agradaria aprofitar esta intervenció per a fer una altra reflexió. No pot ser que els ajuntaments, tots ells sanejats, estiguen limitats per normatives que emparen les grans xifres de l'estat i desemparen els veïns, les famílies i les xicotetes empreses.

Ens calen ajuntaments forts i vius. I sobretot, el millor regal que se'ls pot fer en estos quaranta anys d'ajuntaments democràtics és que aconseguim derogar la llei de racionalització i sostenibilitat en l'administració local.

I per a finalitzar, per parlar de pobles vius, parlant d'antidespoblament, incrementa en un 62 % el seu pressupost. Eixe desequilibri entre pobles i ciutats, entre costa i interior, és cada vegada més evident.

I no se solucionarà en bones paraules. Se soluciona com s'ha fet en este pressupost, incrementant-lo. La gent d'estos pobles no viu en una postal, sinó que necessita serveis,

transport, comerç, sanitat, educació. Necessita un futur real i digne i este pressupost li dóna complida resposta.

Gràcies.

La senyora presidenta:

Muy bien, muchas gracias, señor Chulvi.

A continuación, el *conseller* tiene 15 minutos para contestar o comentar lo que considere en su turno. Suya es la palabra, señor Soler. Muchas gracias.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Moltes gràcies, presidenta.

En primer lloc, agrair als senyors diputats i diputades, Ferran Martínez, Aitana Mas, José Muñoz i José Chulvi per la seua intervenció. Crec que és una intervenció que intenta posar de relleu la tasca realitzada per fer uns pressupostos en l'actual climatologia política, financera i econòmica, i fer-ho en temps i forma.

Crec que és un tema del qual hauríem d'estar orgullosos tots. Tots, no només el govern, sinó tot l'espectre polític valencià, perquè som un exemple per a Espanya.

I és important, perquè com molt bé ha dit el senyor José Muñoz, quan jo el 7 d'octubre parle que és possible que hi haguera una pròrroga, ho dic perquè en aquell moment no tinc cap xifra d'ingressos del sistema. Al llarg del mes vaig tenint informació.

Ve la ministra i mos diu que mirem Madrid, i anem descobrint una certa versemblança en algunes xifres d'ingressos, que mos poden fer que els errors no foren molt grans.

I acabem fent, això sí, encara que des del 16 de setembre totes les conselleries estaven fent l'avantprojecte de pressupostos, estaven treballant i la màquina no es va parar en cap moment. Per tant, moltíssimes gràcies.

Moltíssimes gràcies també per estos suggeriments positius, senyor Martínez, de possibles reformes fiscals. Jo crec que tot això ha d'estar sobre la taula. No hem de ser dogmàtics ni en un sentit ni en altre. Crec que hem de...

I també el tema digital, senyora Mas. I este reconeixement que ha fet vosté als funcionaris. Jo, sincerament en les condicions en què treballem políticament, si no tinguérem els funcionaris que tenim...

El senyor Ibáñez parla d'errades. Segur que són errades. Però vostés saben els apunts comptables que tenim? Desenes de milers, desenes de milers. És possible que hi hagen tres errors comptables, és possible. (*Intel·ligible*) ... material, jo les verificaré.

Però també és simptomàtic que haja emfatitzat la seua intervenció en errades d'este tipus, i no el que és la discussió

política sobre el perquè d'estos pressupostos. És molt interessant. Hi ha com un esgotament d'un discurs, d'una matracca permanent sobre què, què.

Jo crec que les intervencions de... Han sigut molt diferents, compte, no estic assimilant els tres partits, però molt interessant, jo crec que aprenem molt d'estes intervencions, perquè em dóna peu a parlar de determinades coses.

Per exemple, s'ha posat de relleu en els tres casos el deute. El 33 % del deute que tenim, millor dit, el deute que hem acumulat durant l'etapa «botànica» prové del Partit Popular. El 33 %. Però és que és una cosa molt més important encara, i el que ha crescut ha crescut gràcies o a causa de l'infrafinançament.

És a dir, abans hi havia dos fonts de dèficit. La mala gestió i la corrupció i l'infrafinançament. Ara només n'hi ha un, i naturalment que creixerà el deute mentre no hi haja un nou sistema de finançament autonòmic. Només faltava, però si és que a més l'Airef ho entén, parla de dèficit asimètric.

Per què? Perquè totes les comunitats autònomes tenim les mateixes obligacions però no tenim els mateixos ingressos. I per tant, és obvi que, si no volem maltractar els valencians i les valencianes i volem fer un esforç, que l'hem fet, de convergència en els quatre anys i escaig que portem d'acostar-nos a la mitjana de despesa per càpita, doncs haurem de desviar-nos respecte del dèficit autoritzat.

Però això és bastant elemental, això és aritmètica pura. Cal buscar un punt d'equilibri? Naturalment. S'ha de buscar un punt d'equilibri entre la cultura de l'estabilitat pressupostària i la necessitat de fer front al mandat constitucional que tots els ciutadans espanyols, també els valencians, també els cinc milions de valencians estiguen atesos d'acord als estàndards d'un estat del benestar de l'Europa occidental.

I eixe punt d'equilibri tan difícil l'hem trobat. Però atenció, si és que (*inintel·ligible*) ... ahir ho deia molt clar. Mos ficava davant en el tema del dèficit, però a rengló seguit ficava un quadre estupend, que ho explicava tot.

Diu: «Miren vostés, el seu dèficit no serà perquè gasten més que la mitjana. Gastem menys que la mitjana, però es que a més les previsions que fan per al 31 de desembre és que nosaltres pujarem la despesa en un 3,7, mentre que la mitjana de les comunitats autònomes pujarà un 3,8».

Ah, caram!, no és un problema de despesa. És un problema d'ingressos, perquè també en les seues previsions del 31 de desembre diu que els ingressos creixeran de la mitjana un 2,8 i nosaltres, senyories, un 1,2. Un 1,2. Sobre els ingressos tan baixos que tenim, el creiximent en l'any 2019 serà d'1,2 front a un 2,8 de la mitjana.

Vostés se creuen que, malgrat tots els esforços de diligència, d'eficàcia i de tot el que vullguen, si no volem maltractar la nostra gent no hem de desviar-nos del tema? però si és que ho entén tot el món. És que l'Airef, torne a repetir, parla de dèficit asimètric. Perquè hem de buscar eixe punt d'equilibri.

Aixina i tot, hem fet la quadratura del cercle. Perquè mosatros vàrem agafar la Generalitat amb un 2,6 % de dèficit en termes de PIB. I l'any passat va quedar en un 1,41.

Per tant, diligentment, prioritats noves, les que toca, les persones per davant de tot. Defensa de l'estat del benestar, intentar pujar a les mitjanes de despesa en els serveis fonamentals en sanitat, que ja estàvem a prop, en educació que encara no estàvem a prop, i en dependència que estàvem molt lluny.

I tot això ho hem fet. Per això, les conselleries que més han crescut durant estos quatre anys han sigut dependència i educació, evidentment, perquè eren les que estaven més malament. Tot això és d'una coherència enorme, a la gent que vullga llegir sense prejudicis els pressupostos.

Una altra qüestió és el quadre macroeconòmic, i el quadre macroeconòmic, crec que ho ha dit el senyor Martínez, està canviant. El cycle immobiliari, malauradament els nostres impostos propis depenen molt del cycle immobiliari, ha canviat totalment.

Les notícies que han eixit estos dies ho confirmen tot. Avui mateix, en un periòdic de València ix un gran reportatge sobre el tema del cycle immobiliari.

Tot això, per tant, se sustenta. Que estem parlant, en tot cas, de previsions. Els pressupostos són previsions. I si el sistema, fixen-se vostés, si el sistema preveu les liquidacions N+2, vol dir, preveu un sistema per a rectificar les previsions que no se adequen a la realitat...

De fet, imaginem vostés l'agència tributària que té, molt millor que la nostra, i en l'any 2018 se va equivocar en la mòdica xifra, atenció, açò només per a nosaltres, de 1.800 milions. Se va equivocar en 1.800 milions.

Entre les bestretes a compte que mos va donar en juliol del 2017 per al 2018 i el que va passar en el 2018 només se va equivocar en 1.800 milions d'euros. Però és que el sistema ho preveu. El sistema ho preveu. On veuen este catastrofisme del qual es parla? És que el sistema preveu això.

Per què? Perquè el tema del cycle econòmic i el quadre macroeconòmic canvia. Per tant, tenia moltes ganes i agraïxc a les seues senyories que hagen tocat el tema del deute, perquè tenia moltes ganes d'explicar-me en estos termes, en els termes d'eixe sentit de prudència i d'ambició.

D'ambició i de reivindicació. Els 1.325 milions, any amunt, any avall, és el diferencial d'ingressos per càpita que tenim respecte de la mitjana de les (*inintel·ligible*)

Jo no sé si els he contat alguna vegada en esta comissió el número que se munta tots els anys en el Consejo de Política Fiscal y Financiera entre el *conselheiro* gallec i jo. El *conselheiro* gallec dient: «Es que Valencia siempre...» València, la Comunitat Valenciana no existeix. «Valencia siempre está hablando de déficit asimétrico.»

I jo, casual, quasi sempre vaig darrere d'ell, li dic: «Sí, si jo tinguera els ingressos que vosté té, segurament no parlaria d'este tema, parlaria d'altres temes. Però és que vosté té 500 euros per càpita més que nosaltres per a fer exactament el mateix. Vol dir 2.500 milions d'euros, que jo n'havia de tindre més, i nomes fiquen 1.325, imagine si sóc moderat en este tema. Per tant, compte, eh, rigor. Però reivindicació ambició, lluitar perquè malgrat el sistema, nosaltres no perjudiquem els valencians i les valencianes.

De l'agència antifrau, senyoria, no és un òrgan governamental i no tinc cap possibilitat d'opinar sobre el tema que vostè m'ha plantejat.

Model de transformació econòmica. Home, el model de transformació, qui ho ha de protagonitzar són les empreses, són les unitats productives. Què fa un govern en una democràcia avançada? Ha d'establir un sistema d'estabilitat, de tranquil·litat, de seguretat jurídica i d'incentivar aquelles polítiques en allò que siguen fallides de mercat.

Per exemple, la innovació. La innovació és una fallida de mercat. El mercat (*inintel·ligible*) ... de mercat, la innovació no s'assigna de manera adequada.

Aleshores, els poders públics democràtics que entenen que la innovació és un bé públic, perquè gràcies a la innovació les nostres empreses podran competir en un món globalitzat, aleshores, agafa diners del contribuent i diu: «I anem a incentivar la innovació per a omplir estes fallides de mercat».

Perquè això és bo per a tots, sobretot en un món de xicotetes empreses i de microempreses com el nostre. Per exemple.

Però, què ens està passant a nosaltres? Que amb els pocs recursos que tenim anem fent front a allò peremptori, i moltes vegades no mos arriben els diners a allò necessari, o els diners suficients. Perquè si estem arribant ja a la mitjana en polítiques públiques socials, en polítiques econòmiques, estem més vegades en el 50 % de la mitjana.

Com podem transformar el model econòmic?, que no ho ha de fer el govern –atenció– i, a més, no se fa de la nit al matí, com poden vostès imaginar, no? Ho hauran de fer les empreses. Com podem ajudar les empreses? Quines polítiques...? Per cert, amb quatre línies estratègiques que he de dir-li a vostè que són les mateixes que té Brussel·les, eh?, pimes, I+D, innovació i transició energètica. Les mateixes que hem posat des del principi.

Per tant, estem jugant amb una capacitat de cofinançament i per això és important que ara que entrem en una etapa molt interessant de fons europeus, que és el tema que abaixaran els fons estructurals i entraran els fons competius, és important que alimentem... I amb això estic d'acord amb vostè, que hem alimentar amb personal les agències que estiguen tractant este tema; per exemple, la Direcció General de Fons Europeus, on, per exemple, ha augmentat amb 50 persones, vull dir.

Per què ha baixat el pressupost? Ha baixat el pressupost perquè ha hagut una redefinició, una reestructuració de subdireccions generals que han anat fora, etcètera, etcètera.

Però si anem al tema de les persones, ha augmentat el 50 %, perquè és important, molt important que la Generalitat lidere la cerca de fons europeus per a sobretot l'àmbit d'allò competitiu. Però no només per a les administracions públiques –que per suposat, a les diputacions, als ajuntaments–, també a les pròpies empreses. És que és molt important. Som europeus també per a obtenir recursos en les pràctiques europees de transformació econòmica.

Hem sigut molt realistes en els ingressos propis. Molt realistes, senyories. Perquè tot i que ha hagut desacceleració

econòmica, la desacceleració econòmica no vol dir que cau l'economia. Creix, continua creixent, però no al mateix ritme que creixia abans. De manera que és normal que cresquen els ingressos propis, sobretot vinculats, com he dit, a activar els sectors.

Però, què hem fet? Ser molt més realistes. Del quadre macroeconòmic d'octubre de l'any passat al d'octubre d'enguany ha canviat molt, i hem adequat i hem reduït, hem reduït els ingressos propis perquè hem volgut acostar-nos a la realitat de la vida. Què se mos pot demanar, a pesar de les estretors financeres que tenim, que la part que podíem unflar no l'hem fet? Per què? Perquè som conscients de com està rutllant l'economia valenciana.

I, en tot cas, quan en algun moment el senyor Ibáñez, amb eixa gràcia que té, parla i posa el tema que dos persones, 500.000 euros, etcètera. Miren vostès, anem a..., vostè ho sap, però bé, jo li ho explique de tota manera. Açò són previsions. És a dir, si tu crees unes direccions... si tu crees unes direccions generals noves i crees un director general o, a la millor, inclús un subdirector general i un cap de secció... home, has de preveure que, al llarg de l'any, això, a través del ROF i a través de les ordres de desenvolupament del ROF, acabarà havent un mínim de personal que se preveu que en el cas que vostè diu serà el que siga. Ara no estan. Ara no estan. (*Veus*) Ara no estan.

Bé, esta és la meua explicació. Jo, si li satisfà esta explicació, jo encantat de la vida. Però és aixina, són previsions del funcionament de direccions generals que se desplegaran al llarg de l'any i que ara tenen només els càrrecs públics que foren nomenats en un moment determinat.

Si tu no preveus 500.000 euros, eixa direcció general no tindrà vida. No podrà ni fer actuacions polítiques, ni podrà tindre empleats públics, ni podrà... etcètera. Per tant, atenció amb el que estem parlant. És a dir, a mi..., ja sé que fa gràcia determinades coses, però és que, quan rasques una miqueta, veus que darrere no hi ha res.

Per tant, a mi m'agradaria conformar, si és possible, si és possible, un debat sobre continguts del pressupost. Jo crec que és interessant, perquè ací tot el món no pensem igual. Per exemple, tot això que hem estat emfatitzat de, primer, les persones i estes coses, doncs... almenys, abans no se feia aixina. Ara sí que ho hem fet. Però, és que ho estem fent malament? És possible. No ho sé. Doncs jo crec que les crítiques constructives sempre van bé.

Jo, particularment, agraiisc les crítiques, òbviament per a millorar. I, en este cas, agraiisc a tots vostès les seues intervencions.

Moltíssimes gràcies.

La senyora presidenta:

Muchas gracias, señor Soler.

A continuación, comenzamos con los turnos de réplica. Por 3 minutos, el Grupo Vox. La señora Criado tiene la palabra. Gracias

La senyora Criado Gonzálbez:

Señor Soler, no ha resuelto todas mis dudas.

Este presupuesto que ustedes presentan es más de lo mismo: más deuda pública, más déficit y más gestión recaudatoria.

Cuando acabamos de pasar hace apenas un mes la crisis de recortes y con el agua al cuello, este insensato presupuesto no parece tener otra finalidad que la de mantenerse en el poder, para lo que han tenido que comprar con el dinero de todos los valencianos, nacidos y por nacer, a sus socios de Compromís y Unidas Podemos.

Mire, señor Soler, Vox va a trabajar para que todo esto acabe por el bien de los valencianos. Basta ya de jugar con el dinero de los valencianos. Todo esto supone una hipoteca de este gobierno para futuras generaciones de valencianos. Algo que a ustedes parece no importarles.

Para que nos demos cuenta de esta injusticia intergeneracional hoy los valencianos acumulan una deuda de 47.500 millones de euros y uno de cada cuatro euros de gasto público se destina a atender al servicio de la deuda.

Mire, ustedes han colocado en estos últimos cuatro años a la Comunidad Valenciana en el puesto número uno del *ranking* – sí, sí– en posiciones de liderazgo no sé..., no sé... A ver, le voy a decir en qué somos líderes.

Líderes en ERE. El número de personas afectadas por estos ERE es 14.860 trabajadores afectados en 2019, 3,5 veces lo del año anterior. Y, además, van ganando posiciones rápidamente año tras año. Es doce veces más que el resto España.

Somos líderes en desaceleración Con los datos de este mes de agosto, Valencia es líder en la caída del sector industrial, un 12,6 %, cuatro veces más que el conjunto de España. Y todo ello es responsabilidad de su departamento a pesar de haber creado otro nuevo organismo, de esos que sirven para arruinar más a los valencianos. Este organismo creado en el 2018 es el llamado punto de aceleración de la inversión, creado con la Ley 19/2018, de 13 de julio, aceleración de la inversión.

Le sugerimos que se rebautice esta ley como la ley de desaceleración del sector industrial, vistos sus resultados. La administración no hace más que poner trabas al sector industrial.

Somos líderes también en déficit público. Hasta agosto del 2019 los valencianos están siendo rehenes de esta deuda cuyo origen viene en gran parte del chantaje de sus socios, y todo esto desde hace ya cinco años, para contentar al Botánico han incrementado *consellerías*, hemos pasado de 10 a 12 para satisfacer a Unidas Podemos que querían sillones; altos cargos, hemos pasado de 101 a 145; asesores, de 78 a 119, aumentando el presupuesto para altos cargos y asesores en un 53 % en un año, concretamente de 9,4 millones – que se dice pronto– a 14,4 millones, todo esto en un año, con lo que ello supone de mayor gasto e impuestos para pagar por los valencianos.

Señor Soler, sus caprichos suponen mayor carga de impuestos. Por favor, piense en los valencianos, que es su obligación.

Muchas gracias.

La senyora presidenta:

Muchas gracias, señora Criado.

A continuación, para el turno de réplica, por el Grupo Ciudadanos, tiene 3 minutos el señor Woodward.

El senyor Woodward Poch:

Muchas gracias, señor *conseller*, señor Soler, por no haber contestado a ninguna de nuestras preguntas.

Mire, es que yo le escucho, pero las reglas de juego las han establecido ustedes, el Partido Socialista y el Partido Popular. Son los dos únicos que han mandado en España en el gobierno central; los únicos que han podido modificar el sistema de financiación y no lo han hecho. Y todo esto de la N+1, N+2 que nos cuenta..., es el quinto presupuesto que estamos debatiendo y ya nos lo conocemos..., nos lo conocemos todos.

Mire, me gustaría que me dijeran los recortes dónde van a ser. Pero realmente aquí comentaban que turismo es una parte muy importante y sí que es verdad que de turismo es el único, creo..., en la única sección que dijo usted que recortaba ya 18 millones en los 360 millones famosos. Entonces, que aquí ahora quieran engordar estas cifras para luego volverlas a bajar, pues no lo entendemos mucho.

Mire, dicen... o comentan que los presupuestos que se podían hacer o no se podían hacer en el..., este año, en el 2020, el problema era que no habían presupuestos del 2019. Yo me voy a leer lo que son los presupuestos suyos, y siempre el 2019, el 2018..., no sé si es que es una copia y pega, pero aparece en este ejercicio, al igual que el anterior: «El proyecto de presupuestos se ha visto condicionado por la ausencia de proyecto de ley de presupuestos generales del estado». Y esto lo dice en el 2019, en el 2018 y, también, en 2017. Entonces, no lo llego a entender.

Y luego, el capítulo VI y capítulo VII, me gustaría... No, es así, señor Soler. (*Veus*) No se ría, que es así. Pues es un copia y pega que hacen, entonces...

Y luego, las cifras. La cifras, efectivamente, yo lo he vuelto a recalcar que nos es culpa única y exclusivamente del Botànic la deuda que tenemos. Pero nos tenemos que ir al 2015, cuando entraron ustedes, y le voy a poner..., en junio del 2015 era de 40.000 millones la deuda que tenía la Comunidad Valenciana. A junio del 2019 estamos en 47.894. Usted dice que 4.000 millones son culpa del Partido Popular. Es el quinto año que están gobernando. Si yo no les digo que sea culpa o no culpa, pero son ustedes los gestores.

La previsión..., la deuda ahora mismo son 812 millones con respecto a 31 de diciembre del 2018, pero es que las previsiones van a ser..., o, según dicen, y usted más o menos ha dado a entender que van a ser así, es que me van a ser 2.000 millones a final de año, a no ser que los recortes vayan a ser 2.000 millones en el gasto, y no 300 millones de euros.

Pero es que para el ejercicio de 2020 usted ya adelanta que son 1.400 millones. Nos vamos a ir, ya le digo, a 50.000

millones en el 2020 a finales, a no ser que sea el 2019... Y le vuelvo a decir, el capítulo VI y capítulo VII; ya no solo los 4 años acumulados, 5.300 millones que tienen presupuestados, de, al final, obligaciones reconocidas, 2.680 millones.

No son los primeros presupuestos que nosotros vemos, como parece que da a entender algún compañero de aquí de la mesa, pero ya le digo que son los quintos presupuestos y nos los leemos muy, muy mucho y los vemos. Y por eso, ya le digo que anunciamos en su momento el tema de la enmienda a la totalidad, porque sabíamos lo que iba a ocurrir. Y ojalá nos llamara antes de ver los presupuestos para hablar de todos estos temas y, tal vez, podríamos llegar a un entendimiento.

La senyora presidenta:

Muchas gracias, señor Woodward.

A continuación, turno de réplica. Por el Grupo Parlamentario Popular, el señor Ibáñez tiene 3 minutos.

El senyor Ibáñez Bordonau:

Muchas gracias, presidenta.

Señor Soler, ha iniciado bien su réplica, reconociendo errores contables y que los rectificará. Pero mire, es que eso es una..., permítame que se lo diga, es una actitud de desprecio hacia los que estamos aquí.

Aquí venimos a debatir los números que usted presentó, que no son los que ha contado, que no son los que ha contado. Son los que presentó y los que constan publicados.

El trabajo de todos nosotros no sirve absolutamente para nada si usted viene aquí y nos cuenta otra cosa. Por lo tanto, es una auténtica falta de respeto.

Pero los errores contables se subsanan antes de presentar el presupuesto, no después de presentar el presupuesto. Y, claro, después me viene usted con la milonga esa de que... yo sé que, hombre, esa partida que hay ahí es que la multiplica cuatro veces. Pero, además, sabe usted que tampoco es así, porque el anexo de personal no solo viene cuantificado, sino que también viene el número de puesto. Señor *conseller*, usted no puede crear un nuevo puesto. No lo puede hacer. Y aquí hay 2 millones de euros.

Mire, usted se ha dejado 15 personas, por 4..., 15 por cuatro, las que se ha olvidado aquí, si es que existen. Porque, claro, la siguiente pregunta que uno se puede hacer –y fíjese si le está usted haciendo flaco favor al presidente–, es decir, en presidencia, en estas cuatro direcciones de nuevas generales que ha creado, ¿quién se esconde, señor *conseller*? Porque usted acaba de decir que esas personas existirán y por eso las ha contabilizado. Y, ¿quiénes son, señor *conseller*?

Oiga, que el anexo de personal se publica para algo. Y cuando el anexo de personal dice que el coste del personal de una dirección concreta son 85.021,86, y usted dice que no, que van a ser 527.660 euros... oiga, usted esconde a alguien. ¿A

quién esconde? Es que tienen que colocar a muchos más, señor *conseller*. Tiene que colocar a muchísima gente más. Estoy hablándole de casi sesenta personas que faltan. Según usted, su teoría. Su teoría, que yo no me la creo. Porque, es más, sería más fino que usted dijera: nos hemos equivocado. Y lo dejaríamos ahí.

Pero bien, la siguiente cuestión que usted ha venido es a decirnos que efectivamente las personas van por delante de todo. Y yo, efectivamente, mira, me sorprende una de las direcciones generales, la dirección de relación con las comunidades autónomas y representación institucional.

Este señor, con un coste de 85.021 euros, tiene como objetivo cuatro reuniones de trabajo, dos actividades organizadas y una visita a una comunidad autónoma. Siete acciones, 85.000 euros. ¡Oiga!, no está nada mal.

Yo también le entiendo cuando usted dice, «las personas por encima de todo»; desde luego, el problema es que algunas personas... Y, mire, algunas personas, y me sorprende que esto el Grupo Podemos lo haya votado porque fue una enmienda de ellos en el presupuesto pasado, el programa de sensibilización turística contra la precariedad laboral de las camareras de piso, las *kellys*, ¿se acuerda, señor *conseller*?, lo recortan un 33 %, ¡un tercio!

¿Qué pasa? ¿Hemos acabado ya con la precariedad laboral de las *kellys*? ¿Los de Podemos se han salido de los círculos ya? ¿Ya no hay que reclamar nada de esto? ¡Menudo recorte! Un 33 %. ¿Las personas por encima de todo? Señor *conseller*, depende de qué personas, y si son directores generales mucho mejor.

La senyora presidenta:

Muy bien.

Muchas gracias, señor Ibáñez.

Harán uso de la réplica... Los grupos que sustentan al gobierno no hacen uso de la réplica. (*Veus*) No pasa nada, no pasa nada.

Señor Muñoz tiene usted... (*Veus*) Rubén Ibáñez, por favor, señor Ibáñez.

Señor Muñoz tiene 3 minutos de réplica.

Suya es la palabra.

Muchas gracias.

El senyor Muñoz Lladró:

Yo únicamente, señor *conseller*, lo que quería decirle es que entiendo que en ocasiones el trabajo de *conseller* de hacienda debe ser bastante ingrato no solo por la carga de trabajo sino también por determinadas intervenciones que se realizan aquí, ¿no?, pero yo sí que hay una cosa que querría poner en valor.

Precisamente, esto de haber aprobado los presupuestos todos los años presentados en tiempo y forma, y que posteriormente hayan sido aprobados, están contribuyendo a que la percepción de la sociedad española y la sociedad valenciana cambie respecto a lo que tradicionalmente ocurría.

Como todos sabemos aquí, generalmente en el imaginario colectivo se tendía a pensar que la izquierda era el partido que mejor gestionaba, o en este caso el Partido Socialista, era el que mejor gestionaba lo social, el bienestar, el estado en este caso de la sanidad, de la educación, de la dependencia..., pero fíjese que ya están empezando a haber encuestas que están otorgando al Partido Socialista la capacidad o la percepción de la ciudadanía de ser el partido que mejor gobierna o está más capacitado para afrontar todos los retos que vienen.

Yo creo que esto en parte es de esta estabilidad que se le está dando, entre otras administraciones, también por la valenciana. Porque esto de tener aprobados los presupuestos en tiempo y forma lo que hace es que la economía vaya mejor; que cuando se reduce el empleo en toda España, se crezca en la Comunidad Valenciana; que los índices de crecimiento económico sean mejores que la media; que el incremento de la producción industrial sea evidente; que haya más visitas de turistas; que haya más estabilidad económica, política y social.

Por tanto, sí que le quería hoy, como última intervención, que esa reflexión se vaya usted también con lo que está ocurriendo, ¿no?, en la sociedad española, en la sociedad valenciana, que es que precisamente ese trabajo callado, ese trabajo muchas veces ingrato, lo que está generando es un cambio de percepción de la sociedad española y de la sociedad valenciana respecto a lo capacitado que están los partidos de izquierdas, y en este caso especialmente el Partido Socialista, ya no solo para gestionar solo el estado del bienestar o a las políticas sociales sino también para gestionar la economía. Y es fundamental que tengamos unos presupuestos aprobados cuando nos encontramos con riesgos tan graves como es el *brexit*, como es la guerra comercial, o como puede ser el caso del enfriamiento de la economía.

Por tanto, yo creo que es una buena noticia que al final, independientemente de que no se hayan podido aprobar los presupuestos generales del estado del año 2019 por las razones aludidas con anterioridad, usted vuelva a presentar unos presupuestos; unos presupuestos justos; unos presupuestos responsables; unos presupuestos prudentes, pero que no dejan la reivindicación de lado y que, en definitiva, son unos presupuestos que nos van a ayudar a afrontar con mayor seguridad todos los riesgos de futuro que tiene la economía española, pero especialmente la economía valenciana: la guerra comercial, el *brexit*, y el enfriamiento de la economía.

Y creo que es una muy buena noticia que usted esté hoy compareciendo aquí explicando los presupuestos –que serán aprobados con posterioridad– para darle una salida segura a estos riesgos, y una salida que defienda el estado del bienestar con una política de gasto muy determinada y bien definida.

Muchas gracias.

La senyora presidenta:

Muy bien.

Muchas gracias, señor Muñoz.

A continuación, el señor Soler tiene 3 minutos para terminar su comparecencia.

Suya es la palabra.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Muchas gracias.

Muchas gracias, presidenta.

Muchas gracias, señor Muñoz, por sus palabras.

Y muchas gracias tanto a la señora Criado, como al señor Woodward, o al señor Ibáñez. Creo que son importantes sus intervenciones, yo creo que hay una sensación, unas ganas de clarificar las cosas y eso me parece estupendo.

De tota manera, a mi m'agradaria –crec que no cal–, però explicar com es conforma el capítol I en els pressupostos cada any.

Es crea unes quantitats per a la provisió de places; places que poden estar no ocupades, i sobretot quan són direccions generals o institucions noves, ¿no? I, per tant, eixos diners que fiquem és per a poder proveir de places, però no places d'*enxufats*, ¡atenció! És veritat que ací n'hi ha partits que ho feien, però, ¡clar!, és que es tracta de places de funcionaris, que tenen una catalogació de com arribar al lloc i a la plaça, són de funcionaris, estem parlant de l'administració general de la Generalitat. Per tant, això és molt important.

La segona és que errors de comptables, estic parlant de desenes de milers d'apunts comptables en un pressupost de 23.000 milions. I el senyor Ibáñez m'ha parlat que hi ha un canvi en tesor d'1,93 a 1,80 milions, 1,93, 1,80 milions, i coses d'estes tipus. És a dir, és normal que n'hi haja errades, ¡és normal!, és normal!, es fan infinitat d'apunts comptables, però eixos errors materials... Els que són correctes són els que tenen vostés, el que tenen vostés és el que és correcte. I si jo m'he equivocat ara en apuntar-ho és de la meua responsabilitat, però vostés estan treballant amb les xifres correctes. Li ho dic jo, li ho diu el conseller d'hisenda. I, per tant, continuem treballant com s'estava plantejant, no?

I, després, és important, senyor Woodward, per què em diu una vegada i altra que no li responc? He estat cinc minuts parlant del deute, i he explicat les raons del deute, que és un tema fonamental... (*Veus*) Perdó?

La senyora presidenta:

No pueden entrar en diálogo.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Bé, he estat parlant del deute. I vosté diu, «i per què no ha parlat de retallades?» Home!, perquè esta no és la compareixença però, escolte!, cap problema, ja li vaig dir l'altre dia en públic que quan siga ho parlarem. *(El senyor Woodward Poch intervé sense micròfon)* Perdó, senyor Woodward. Anem a vore.

La senyora presidenta:

Por favor, no podemos entrar en conversación.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Inclús, el debat nominalista no té sentit. Retallades respecte de què?, del que s'havia previst? Doncs, sí, perquè ha canviat el marc macroeconòmic i els ingressos, per tant no pots gastar el que no tens, val; però, retallades respecte del que es gastava l'any anterior en absolut, excepte en eixes deu partides que jo vaig explicar ací l'altre dia.

I, després, diu, «fan corte y pega.» ¡Home!, perdó?, és que fa dos anys que no tenim pressupostos generals de l'estat, per tant *(rient)* diguem el mateix un any i l'altre fins que n'hi hasquen pressupostos de l'estat i canviarem eixa frase, però mentre no n'hi hasquen pressupostos generals de l'estat ho farem.

I per favor, senyora Criado, crec que les xifres que vosté porta ací respecte del mercat de treball, respecte de les *(inintel·ligible)* ... macroeconòmiques, si és que la premsa està explicant estos dies que justament som una excepció a Espanya. Ja sé que a la millor a Vox això li fa mal a la panxa però, en realitat, és el que passa.

Els valencians, sens dubte, estan molt agraïts que esta serena manera de governar porte a una situació singularment important i positiva als valencians i valencianes, cinc milions de persones.

La senyora presidenta:

Muy bien.

Muchas gracias, señor *conseller*.

Gracias, también, a todos los diputados y al personal que ha estado aquí, a los medios de comunicación, han sido tres días muy intensos, y nos emplazamos para un futuro también muy intenso en estas fechas hasta Navidad.

Muchísimas gracias a todos.

Concluye la comisión.

(S'alça la reunió a les 17 hores i 43 minuts)